

Blind Guardian

Recenze – At The Edge Of Time (CD)

Blind Guardian je jedna z nejunikátnějších moderních metalových kapel, se kterou se lze setkat. Jsou jedním z nejoriginálnějších spolků, který se kdy na scéně objevil, ať už obecně či vyhraněně utvářejíc skvělou historii metalu.

Kombinující na území progresivních vlivů s německým power metalem mnoha styčných kapel, získávají si tak jistý druh bláznivé loajality své fanouškovské základny. I když pro mne osobně, byli Blind Guardian jednou z kapel, díky níž jsem v sobě opravdu objevil progresivní moderní heavy metal. Album *Nightfall in Middle-Earth* skutečně změnilo navždy můj náhled na hudbu i život.

At the Edge of Time je albem s velice moderním zvukem a produkcí, o dost větší než u dřívějších alb. Není žádných pochyb tedy o stále stylističnosti kapely. Power metal je dominujícím směrem alba, přesto je slyšet dotek progresivnosti s velmi velkým vlivem symfoničnosti. Definitivně na albu též naleznete folklórní prvky. Skladba “Sacred Worlds” a její začátek je skutečnou ilustrací moderního zvuku Blind Guardian a nad ostatní skladby alba opravdu vyčnívá: jemný začátek, smyčce se vznášejí z jedné strany sem tam a pomalu se přidávají další nástroje, aby celá věc nabyla na mohutnosti před samotným startem do středně mocného traku s fantastickým refrémem, to je skutečná klasika Blind Guardian. Grandiozní a čistě vznešené epické kvality skladby jako “Sacred Worlds” a “Wheel Of Time” kontrastují se středněrychlými či pomalejšími kousky “Curse My Name” a “War Of The Thrones”, a zatímco změna je vítána a dodává tak albu jeho neopakovatelnost, přesto nejde o balady, které se zdají být lacinými pokusy o vyvolání emocí. Úspěch a popularita fantasy balad jakou je “The Bard’s Song - In The Forest” byly zplozeny mnoha podobnými kousky na předchozích albech a album *At The Edge Of Time* není v tom výjimkou. Že i zde se nacházejí další takzvaně vyplňující skladby alba, jež trochu ubírají za kvalité závěrečného balení, je zřejmé, nic to však nemění na pocitu nejlepšího alba Blind Guardian za poslední roky. Výjimečný vokál Hansiho Kürsche připomněl jak mocným a efektivním jest nástrojem a kytarové riffy a atmosféra dosahují vrcholu. Mezi libůstkami a výplněmi a klišé, a pokusy o melancholické balady, Blind Guardian vytvořili obří množství pokroku znovunabyvše svůj podpis ve zvuku, brilantních sólech a refrénech, které vás neponechají v klidu a donutí zpívat spolu. To vše jsou elementy, které absolutně klíčově odmítají staganci power metalového alba. Rychlost skladeb se mění od plouživých akustik a emočního vokálu až po thrashové riffy a grandiosní symfoniku podloženou na pozadí vložených sborů, což evokuje stále to abychom si to užili. Schopnost udržet přílišně nabubřelý koncept na uzdě, je pravděpodobně tím nejdůležitějším elementem užítka alba *At The Edge Of Time*. Kvílení kytarových sól, která jsou namočená v libůstce Blind Guardian ponořit se do detailních kytarových tónů, jsou tak dobrá jako snad nikdy předtím, ukazujíc cílevědomou bilanci mezi složením strukturované písně, která se trefí do mysli alba jako celku a kytarovou polízanici, aby zůstala ještě v bodu užívání si a bicích, které sami o sobě zapadají do každého momentu alba.

At The Edge Of Time je v tuhle chvíli tím nejlepším power metalovým albem a také je albem, které si definitivně zaslouží nepřehlédnutí.

užijte si ho

Redaktor: Peter Jerman (přeložil Milan Škoda)